

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 0T/3/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6817010032
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králiková
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2017:6817010032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca samosudkyňou JUDr. Michaelou Králikovou na hlavnom pojednávaní dňa 13. 03. 2017 v Revúcej, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný
K. Q., nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom Q. XX, V. W.,
zamestnania, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na
výkon trestu odňatia slobody D. D. - J.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že
napriek tomu, že dňa 09.01.2017 prevzal výzvu na nástup do výkonu trestu odňatia slobody pod sp. zn. 2T/70/2016 zo dňa 09.01.2017 z Okresného súdu Revúca s tým, že výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom sp. zn. 2T/70/2016 zo dňa 06.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.07.2016, v trvaní šesť mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mal nastúpiť najneskôr v priebehu dňa 20.01.2017 do 14.00 hod. v Ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody v D. D., bez vážneho dôvodu v lehote stanovenej súdom nenastúpil výkon tohto trestu, pričom bol poučený o trestnoprávných následkoch nenastúpenia výkonu trestu odňatia slobody a až do svojho zadržania dňa 01.02.2017 o 08.35 hod. sa zdržiaval v mieste bydliska,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom,
č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

r o z h o d o l :

podľa § 348 ods. 1 s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 /tri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ho súd zaraduje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Revúca podal na obžalovaného K. Q. obžalobu za skutok, ktorým mal naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný odpovedal "áno" na otázky

- podľa § 333 ods. 3 písm. c/ Tr. poriadku, či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- podľa § 333 ods. 3 písm. d/ Tr. poriadku, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
- podľa § 333 ods. 3 písm. f/ Tr. poriadku, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona,
- podľa § 333 ods. 3 písm. g/ Tr. poriadku, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za prečin jemu kladený za vinu a
- podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. poriadku, či sa priznal dobrovoľne a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Okresný prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku. Súd prijal uvedené vyhlásenie obžalovaného, ktorému nasvedčujú aj ďalšie dôkazy zadovážené v prípravnom konaní a zároveň vyhlásil, že nevykoná dokazovanie súvisiace s priznaným skutkom a vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného, súd ho uznal vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Podľa správy o povesti z miesta bydliska obžalovaný je ženatý a má tri deti. V obci nepatrí k občanom s dobrou povestou a jeho meno sa spája s rôznymi krádežami v obci aj mimo obce, za ktoré bol aj právoplatne odsúdený. Žije v provizórnej chatrči, ktorú si postavil bez stavebného povolenia a na cudzom pozemku. Alkoholické nápoje požíva len v čase sociálnych dávok, nejaví záujem o zapájanie sa do verejnoprospešných prác a patrí medzi neprispôsobivých občanov v obci.

Obžalovaný má v registri trestov celkovo 12 záznamom, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, čo súvisí s jeho sociálnym postavením, neukončeným vzdelaním a kvalifikáciou, a zrejme aj nedostatočným hmotným zabezpečením jeho rodiny. Vo väčšine prípadov bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. V posledných dvoch rokoch bol odsúdený trikrát, z toho v roku 2016 bol odsúdený dvakrát. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp. zn. 2T/85/2016 zo dňa 15.06.2016, za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, do 29.12.2017. V registri priestupkov má 6 záznamov. Podľa lustrácie v registri Generálnej prokuratúry SR proti obžalovanému nie je aktuálne vedené žiadne ďalšie trestné stíhanie.

Pri rozhodovaní o treste súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to že sa obžalovaný k spáchaniu prečinu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Zároveň bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to že už bol za trestný čin odsúdený, a to opakovane. Pri rovnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona vychádzal zo základnej výmery zákonom ustanovenej trestnej

sadzby 0 až 2 roky. Postupujúc ďalej podľa základných zásad ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, zohľadňujúc pritom funkciu generálnej a individuálnej prevencie trestu, ktorá má predovšetkým zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestného činu tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, a vyjadrí aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, s prihliadnutím na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života a bohatú kriminálnu minulosť, uloženie iného, ako nepodmienečného trestu odňatia slobody podľa názoru súdu neprichádzalo do úvahy.

Vzhľadom na povahu prejednávaneho trestného činu, ako aj význam dotknutého záujmu chráneného Trestným zákonom s prihliadnutím na skutočnosť, že v iných trestných veciach obžalovaný aktuálne vykonáva tresty odňatia slobody v celkovej výmere 18 mesiacov (obžalovaný aktuálne vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo veci tunajšieho okresného súdu pod sp. zn. 2T/70/2016, ktorý mu bol uložený vo výmere 6 mesiacov, a v trestnej veci tunajšieho okresného súdu vedenej pod sp. zn. 2T/1/2015 bol obžalovanému dňa 09.01.2017 zároveň nariadený nepodmienečný výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov (1 rok) z dôvodu, že sa neosvedčil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia), a prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe ďalšieho podmieneného odsúdenia, v dôsledku čoho mu reálne hrozí premena ďalšieho trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom vo výmere 1 rok, uloženého v trestnej veci tunajšieho okresného súdu, sp. zn. 2T/85/2016, a to na nepodmienečný trest odňatia slobody (celkovo ide o tresty odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov), súd dospel k záveru, že práve trest odňatia slobody vymeraný bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby dostatočne naplní účel trestu z pohľadu tak individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Nemožno totiž prehliadnuť menšiu závažnosť prejednávanej trestnej činnosti, v porovnaní s majetkovou trestnou činnosťou, za ktorú bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody na úplnej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 6 mesiacov, ktorého výkon obžalovaný maril tým, že bez vážneho dôvodu nenastúpil jeho výkon v lehote stanovenej súdom, v trestnej veci tunajšieho okresného súdu vedenej pod sp. zn. 2T/70/2016 (v poradí 11. záznam v registri trestov), hoci bol stíhaný za kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d), písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Prihliadajúc i na systematiku Trestného zákona, zodpovedajúcu významu záujmov chránených zákonom, v zmysle ktorej sú trestné činy proti majetku zaradené do štvrtej hlavy Trestného zákona, kým trestné činy proti poriadku vo verejných veciach sú zaradené do ôsmej hlavy Trestného zákona, ktorému významu by v zásade mala zodpovedať aj súdom stanovená výmera trestu odňatia slobody rešpektujúca zásadu proporcionality trestu za marenie výkonu úradného rozhodnutia k trestu, ktorý obžalovaný nenastúpil.

Hodnotiac vyššie uvedené skutočnosti jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach mal súd za to, že by bolo neprímerane prísne postihovať obžalovaného trestom odňatia slobody dlhšieho trvania, najmä okresným prokurátorom navrhovaným trestom odňatia slobody vo výmere minimálne 6 mesiacov, v pomere k trestu, ktorý obžalovaný nenastúpil, a ktorý mu bol uložený za kvalifikovanú skutkovú podstatu trestného činu v minimálnej zákonnej výmere 6 mesiacov, i keď už bol za tento druh trestného činu súdom dvakrát odsúdený.

Vymeraný trest odňatia slobody uložený bližšie k dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa názoru súdu s prihliadnutím i na počet uložených a dosiaľ nevykonaných trestov dostatočne splní funkciu individuálnej prevencie trestu a bude pritom postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, a súčasne snáď bude viesť k tomu, aby obžalovaný v budúcnosti viedol riadny život a nedopúšťal sa ďalšieho protiprávneho konania.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd ho preto zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Revúca do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného,

poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu,

zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.